

عنوان مقاله:

بررسی محیط پرورش استعداد جودوکاران نوجوان کشور

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت و توسعه ورزش، دوره 9، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حمیدرضا گوهررستمی - استادیار مدیریت ورزشی دانشگاه گیلان

جواد حاجی آقاپور - فارغ التحصیل مدیریت ورزشی دانشگاه گیلان

شهرام شفیعی - استادیار مدیریت ورزشی دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

هدف: هدف این پژوهش، بررسی محیط پرورش استعداد جودوکاران نوجوان کشور بود. روش شناسی: روش پژوهش توصیفی است که به شکل پیمایشی انجام شد. کلیه جودوکاران پسر لیگ برتر نوجوانان کشور به صورت تمام شمار (۲۵۰ نفر) به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه‌ی استاندارد محیط توسعه استعداد مارتیندال (۲۰۰۸) بود که روایی محتوایی آن توسط اساتید تربیت بدنی و پایایی آن از طریق آلفای کرونباخ (۰/۹۴) تایید شد. از نرم افزار اسپس ۲۲ (SPSS۲۲) و آزمون دو جمله ای برای مشخص شدن وضعیت هر یک از ابعاد و از آزمون فریدمن جهت اولویت بندی ابعاد استفاده شد. همچنین از نرم افزار ایموس ۲۲ (Amos۲۲) جهت تحلیل اهمیت هر یک از ابعاد استفاده شد. یافته ها: یافته ها نشان داد تفاوت معنی داری در اولویت بندی ابعاد محیط توسعه استعداد وجود دارد. نتایج تحلیل عاملی تاییدی نشان داد میزان اهمیت ابعاد محیط توسعه استعداد به ترتیب بارهای عاملی عبارت از بعد اصول توسعه طولانی مدت (۰/۹۴)، بعد تمرکز بر توسعه بلند مدت (۰/۷۳)، شبکه‌ی حمایت محیطی (۰/۶۷)، ارتباطات (۰/۶۴) و درک شرایط ورزشکار (۰/۶۳) هستند. نتیجه گیری: پرورش استعداد و حفظ و نگه داشتن آنها، در محیط و بستر خاصی رخ می دهد که توجه به این عوامل بستر ساز می تواند در شکوفایی استعدادهای ورزشی تأثیر گذار باشد. در واقع، بین ابعاد محیط توسعه استعداد؛ بعد ارتباطات دارای وضعیت مناسبی است و سایر ابعاد دارای وضعیت متوسطی هستند که در بین آنها بعد شبکه‌ی حمایت محیطی دارای وضعیت ضعیف تری نسبت به سایر ابعاد بود و باید تمرکز بیشتری روی این بعد و گویه های آن از طرف مدیران ارشد فدراسیون جودو صورت گیرد.

کلمات کلیدی:

استعدادیابی، ورزش جودو، توسعه استعداد، عوامل محیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1997265>

